

A Fővárosi Ítéletábra a dr. Nemess Livia ügyvéd (**címe**) által képviselt felperes neve (**felperes címe**) felperesnek - a Bárándy és Társa Ügyvédi Iroda (**fél címe**, ügyintéző: ifj. Dr. Gábor László ügyvéd) által képviselt I.rendű alperes neve (**I.rendű alperes címe**) I. rendű, dr. Horváth Zsolt ügyvéd (**fél címe**) által képviselt II.rendű alperes neve (**II.rendű alperes címe**) II. rendű, III.rendű alperes neve (uo.) III. rendű és IV.rendű alperes neve (**IV.rendű alperes címe**) IV. rendű alperesek ellen házastársi közös vagyon megosztása iránt indított perében a Budapest Környéki Törvényszék 2020. október 12. napján kelt 20.P.20.263/2015/164. számú ítélete ellen a felperes részéről 165. sorszám alatt előterjesztett fellebbezés folytán - tárgyaláson kívül - meghozta a következő

ítéletet:

A Fővárosi Ítéletábra az elsőfokú bíróság ítéletének nem fellebbezett részét nem érinti, fellebbezett rendelkezéseit részben megváltoztatja, és az I. rendű alperes marasztalásának összegét 19.456.338 (Tizenkilencmillió-négy százötvenhatezer-háromszázharmincnyolc) forintba felemeli; egyidejűleg mellőzi az I. rendű alperes beszámítási igénye elutasítására vonatkozó ítéleti rendelkezést.

Egyebekben az elsőfokú bíróság ítéletét helybenhagyja.

Kötelezi a felperest, hogy - 15 napon belül - fizessen meg 500.000 (Ötszázezer) forint plusz áfa összegű fellebbezési eljárási költséget az I. rendű alperesnek, továbbá - az adóhatóság felhívására - 2.050.000 (Kétfélmillió-ötvenezer) forint fellebbezési eljárási illetéket az állam javára.

Kötelezi az I. rendű alperest, hogy fizessen meg - az adóhatóság felhívására - 450.000 (Négy százötvenezer) forint fellebbezési eljárási illetéket az állam javára.

Ez ellen az ítélet ellen fellebbezésnek nincs helye.

Indokolás

- [1] A felperes és az I. rendű alperes házastársak voltak, a II-III. rendű alperesek az I. rendű alperes szülei. A felperes és az I. rendű alperes között munkahelyi ismeretséget követően, 2004 tavaszán alakult ki érzelmi és intim kapcsolat, ettől kezdődően az I. rendű alperes gyakran aludt a felperes ... szám alatti lakásában, és a felperes is aludt időnként az I. rendű alperesnél, az I. rendű alperes szülei ..., ... szám alatti lakásában. A felperes és az I. rendű alperes 2005. június 24-én kötöttek házasságot, egy gyermekük született; a házassági életközösségük 2013. december végén szakadt meg. A házasságot a ...-i Járásbíróság a számú - 2014. november 20-án jogerőre emelkedett - ítéletével bontotta fel.
- [2] Az I. rendű alperesnek a házassági életközösség megkezdésekor kizárólagos tulajdonában állt a ..., ... szám alatti két lakásból álló ingatlan, amelynek az építése folyamatban volt; a felperes és az I.

rendű alperes 2006-ban költöztek be a felső szintre, majd az építkezés befejezését követően 2009-ben költöztek le az alsó szintre.

- [3] Az I. rendű alperes 2003. december 23-án 3.760.000 forintért megvásárolta a helyrajzi számú, ..., ... szám alatti telekingatlant [... utcai telekingatlan], amelyre 2004 júniusában kapott építési engedélyt kétlakásos társasház építésére, amit kérelmére 2006. január 5-én négy lakásos társasház építésére módosítottak. Az építkezést a szüleivel kezdte meg. Az I. rendű alperes az ingatlanon felépült A, B, C és D jelű lakásokra 2006. március 2-án kapott ideiglenes használatbavételi engedélyt; a végleges használatbavételi engedély kiadására 2008-ban került sor. A ... Kft. 2007 decemberében 45.000.000 forint vételárért megvásárolta az A, B és C jelű lakásokat, a vételárat azonban nem fizette ki. Az I. rendű alperes a 2013. augusztus 7-i adásvételi szerződéssel 22.500.000 forintért eladta a D jelű lakást a ... Kft.-nek, amely a vételárat az I. rendű alperes ... Zrt.-nél vezetett számlájára részletekben utalta át: 2013. augusztus 21-én 4.000.000 forintot, 2013. augusztus 22-én 6.000.000 forintot és 2013. október 21-én 10.200.000 forintot. A bankszámláról 2013. augusztus 22-én 3.900.000 forint, 2013. augusztus 23-án 3.000.000 forint, 2013. november 14-én 8.500.000 forint került felvételre. Az életközösség megszakadásakor a D jelű lakás eladási árából 10.000.000 forint az I. rendű alperesnél maradt; a C jelű lakás - a 2018. szeptember 21-i bejegyző határozat szerint - vagyonfelosztás címén 92/94 hányadban a II. rendű alperes, 1/94 részben a felperes és 1/94 részben ... tulajdonába került.
- [4] Az I. rendű alperes 2003. december 1-jén adta el a ..., ... szám alatti lakását 5.000.000 forintért. A II. rendű alperes és örököstársai 2003. december 1-jén adták el a ...-i ingatlant 7.000.000 forintért, amelyből a II. rendű alperest 1/3 rész, 2.330.000 forint illette meg. Az I. rendű alperes 2003. december 15-én 15.000.000 forint hitelt vett fel az ... Banktól, a ... utcai telekingatlanon folyó építkezés finanszírozása érdekében. A III. rendű alperes javára 2005. évben a Magyar Államkincstár 9.300.000 forintot fizetett ki. A felperes, valamint az I-III. rendű alperesek mint adóstársak - átmeneti finanszírozási nehézségek miatt - 2006. március 3-án 5.000.000 forintnak megfelelő svájci frank alapú hitelt vettek fel a ... Bank Rt.-től a ... utcai négy lakásos társasház kivitelezése céljából.
- [5] Az I. rendű alperes a ..., ... szám alatti, ... helyrajzi számú ingatlant [... utcai ingatlan] 2006. december 4-én vásárolta meg 1.333.800 forintért. Ezt az ingatlant az I. rendű alperes 2013. november 11-én a III. rendű alperesnek ajándékozta.
- [6] A felperes a házassági életközösség megkezdése előtt tulajdonosa volt a ... szám alatti lakásnak, amelyet a 2007. március 14-én kelt adásvételi szerződéssel 18.900.000 forintért adott el, a szerződés szerint a vételárat ezen a napon vette át, és még a szerződéskötés napján befizetett az I. rendű alperes ... Banknál vezetett bankszámlájára 4.000.000 forintot.
- [7] A ..., ... utca ... helyrajzi számú és - a 2009. január 21-ei bejegyző határozattal az ... helyrajzi számú ingatlanba beolvadt - ... helyrajzi számú telekingatlanokat a 2007. március 14-én kelt adásvételi szerződéssel 12.000.000 forint vételárért vásárolták az I. rendű alperes nevére. Az ingatlanra négy lakásos sorházat építettek; az építtető 2009. május 7-étől a ... Kft. volt. Az I. rendű alperes a 2013. november 11-i ajándékozási szerződéssel az ... helyrajzi számú ingatlant a II. rendű alperesnek ajándékozta. Az ... helyrajzi számú ingatlan tekintetében 2015. évben telekalakításra került sor, amelynek keretében az ... helyrajzi szám ... helyrajzi számra módosult, majd az ingatlanból kialakításra került az ..., az ..., az ... és az ... helyrajzi számú ingatlan. Az ..., az ... és az ... beépítetlen terület megnevezésű, az ... lakóház, udvar megnevezésű ingatlanoknak - a 2013. november 11-i bejegyző határozatok alapján - ajándékozás jogcímén a II. rendű alperes a tulajdonosa. Az ... helyrajzi számú lakóház megnevezésű ingatlannak 2014. augusztus 6. napjától a ... Kft. a

tulajdonosa. A jegyző a 2013. január 28-án benyújtott kérelem alapján az ... helyrajzi szám alatti négy lakásos társasház építési engedélyében a ... Kft. - mint a II. ütem 2. számú lakás építtetője - jogutódjaként az I. rendű alperest határozta meg.

- [8] A felperes és az I. rendű alperes házassági életközössége megszakadásakor, 2013 végén a ... utca ... helyrajzi számú ingatlanon a felépítmény 60%, az ... helyrajzi számú ingatlanon 80%, az ... helyrajzi számú ingatlanon pedig 60% készültségi fokú volt. Az ... helyrajzi számú telekingatlan értéke jelenleg 4.000.000 forint, az ... helyrajzi számú ingatlané 3.800.000 forint, az ... helyrajzi számú ingatlan teljes értéke 38.300.000 forint, a telek értéke 3.800.000 forint, míg az ... helyrajzi számú teleké 5.400.000 forint.
- [9] A ... szám alatti ... helyrajzi szám alatti lakást a felperes és az I. rendű alperes 2009. december 11-én vásárolták a felperes nevére. A felperes és a testvére tulajdonát képezte a ... szám alatti ingatlan, amelyet az I. rendű alperes felújított, az igazságügyi szakértő a felújítás költségét - ellentétben az I. rendű alperes kimutatásával - 3.676.841 forintban határozta meg.
- [10] A ... Kft.-nek a 2007. évi alapításakor 50%-ban a felperes, 50%-ban pedig ..., a felperes nagymamája volt a tulajdonosa. A ... Kft. 2007. december 18-án 45.000.000 forintért megvásárolta - az I. rendű alperes tulajdonaként nyilvántartott - ..., szám alatti A, B és C jelű lakásokat, a vételár kifizetésére azonban nem került sor, ezért 2013. november 13-án az I. rendű alperes ezt a követelését apportként bevitte a ... Kft.-be, és a 2013. november hó 13-án kelt bejegyző határozattal tagja lett a Kft.-nek, majd a cég tagjai közül még aznap törölték, ugyanis a kft.-ben lévő üzletrészt 45.000.000 forint névértéken a II. rendű alperesnek ajándékozta. Az A jelű lakást a ... Kft. 2008-ban értékesítette 18.000.000 forintért, a B jelű lakást pedig 2009-ben ugyancsak 18.000.000 forintért. A felperes 2008 szeptemberében a cégben lévő 50% üzletrészt a II. rendű alperesnek értékesítette, a cégből kilépett, ügyvezetői státusza megszűnt. A felperesnek azonban rendelkezési joga maradt a cég számlája felett; 2009. és 2011. között összesen 12.900.000 forintot vett fel a cég számlájáról.
- [11] A felperes keresetében a házastársi vagyonközösség megszüntetését kérte akként, hogy a ... utca ... helyrajzi számú ingatlan megosztása során kialakított ..., ... és ... helyrajzi számú telekingatlanok értékeként - különvagyoni hozzájárulására figyelemmel - 13.200.000 forint megtérítésére kérte kötelezni az I. rendű alperest. Arra hivatkozott, hogy a telkek vételárának kifizetése a ... utcai lakásának eladási árából történt. Ezen ingatlanok vonatkozásában az I-II. rendű alperesek között létrejött ajándékozási szerződés vele szembeni hatálytalanságának megállapítását is kérte, és a II. rendű alperest annak tűrésére kérte kötelezni, hogy az I. rendű alperessel szembeni 13.200.000 forint összegű követelését ezekből az ingatlanokból elégítse ki.
- [12] A ... utca ... helyrajzi számú ingatlan megosztása során létrejött ... helyrajzi számú ingatlan tekintetében arra hivatkozott, hogy a telek 3.800.000 forint értékben a különvagyona, míg a felépítmény 80%-ban, 13.800.000 forint értékben közös vagyon, így összesen 17.600.000 forint alapulvételével az ingatlan 46/100 arányban a felperes, 54/100 arányban az I. rendű alperes tulajdonát képezi, így az I. rendű alperest 17.600.000 forint megtérítésére kérte kötelezni. Ezzel összefüggésben az I-II. rendű alperesek között létrejött ajándékozási szerződés vele szembeni relatív hatálytalanságának megállapítása mellett a II. rendű alperest annak tűrésére kérte kötelezni, hogy az I. rendű alperessel szembeni 17.600.000 forint összegű követelését ebből az ingatlanból kielégítse.
- [13] A ... Kft. kapcsán az I. rendű alperessel szemben kártérítési igényt terjesztett elő: elsődlegesen a megbízási ügyvitel szabályai alapján 22.500.000 forint megtérítésére kérte kötelezni az I. rendű alperest, arra hivatkozással, hogy beavatkozása nem volt helyénvaló, nem szolgálta a felperes érdekeit, és a hozzátartozók közötti ingyenes ügylet esetén a rosszhiszeműséget vélelmezni kell. Másodlagosan 17.176.596 forint kártérítés megfizetésére kérte kötelezni az I. rendű alperest, mivel

beavatkozása nem volt helyénvaló, nem szolgálta a felperes érdekeit, és a hozzátartozók közötti ingyenes jogügylet esetén a rosszhiszeműséget vélelmezni kell. Hivatkozása szerint az I. rendű alperes a hozzájárulása nélkül ajándékozott, továbbá a ... Kft-t azért hozták létre, hogy a házassági vagyontársasági igénye kielégítési alpjául szolgáló ingatlanokat a cégbe átmenekítsék, és ezzel a kielégítési alapját elvonják. Az elsődleges és másodlagos kereseti kérelmei tekintetében az I-II. rendű alperesek között az üzletrészre vonatkozóan létrejött ajándékozási szerződés vele szembeni hatálytalansága megállapítását, és a II. rendű alperes annak tűrésére kötelezését kérte, hogy az I. rendű alperestől mint kötelezettől megszerzett vagyontárgyból - a ... számú ingatlanból - e követelését kielégítse.

[14] A ... utcai ingatlan tekintetében arra hivatkozott, hogy az ingatlan $\frac{1}{2}$ tulajdoni hányadát házastársi közös vagyon jogcímén megszerezte, ezért az I. rendű alperest 4.350.000 forint megfizetésére kérte kötelezni, továbbá annak megállapítását is kérte, hogy az I-III. rendű alpereseknek az ingatlan tárgyában megkötött ajándékozási szerződése vele szemben hatálytalan, ezért a III. rendű alperes tűrni köteles, hogy az ingatlannal kapcsolatos, az I. rendű alperessel szemben fennálló követelését az ingatlanból kielégítse.

[15] A ... szám alatti ingatlan vonatkozásában elismerte, hogy azt 10.000.000 forintért eladta, és vállalta, hogy a vételár $\frac{1}{2}$ részével, 5.000.000 forinttal az I. rendű alperessel elszámol. A lakás tekintetében a szakvélemény szerinti 3.676.841 forint felújítási költséget is elismerte, de fenntartotta, hogy a beruházás ténylegesen 1.322.324 forintba került, amelyet igazolt és az öccsével elszámolt.

[16] A ... számú lakás életközösség fennállása alatt történt eladásából befolyt 22.500.000 forintból - elismerve, hogy a 2.500.000 forint értékű telek az I. rendű alperes különvagyonra volt - a felépítmény $\frac{1}{2}$ része, 10.000.000 forint és ennek 2013. december 31. napjától, az életközösség megszűnésétől járó késedelmi kamata megtérítését kérte.

[17] állalta, hogy az ügyvezetése alatt álló ... Kft. 9/10 részben a tulajdonában álló üzletrésze, 22.775.000 forint életközösség megszakadáskori forgalmi értéke $\frac{1}{2}$ részével elszámol az alperes felé.

[18] A 2006. március 3-án a ... Banktól felvett 5.000.000 forint hitel tekintetében arra hivatkozott, hogy a 2007. március 14-én befizetett, a különvagyonon alapuló ingatlan értékesítéséből származó 4.000.000 forintot a hitel törlesztésére fordította, ezért ennek megtérítésére kérte kötelezni az I. rendű alperest.

[19] Az I. rendű alperes ellenkérelmében a keresetet részben elismerte.

[20] A ... utca ... és ... helyrajzi számú ingatlanok tekintetében elsődlegesen arra hivatkozott, hogy a telket a különvagyonából fizette ki, így az a különvagyonát képezi; másodlagosan a házastársi vagyontársasággal kapcsolatos törvényi vélelemre tekintettel nem vitatta az 50-50%-os szerzést. A ... utcai építkezéssel összefüggésben arra hivatkozott, hogy az építető a ... Kft. volt, ezért az a felépítményen ráépítés címén a kft. tulajdonjogot szerzett. A megosztás folytán kialakult ... utca ... helyrajzi számú ingatlan használatbavételi engedélye kiadását megelőző egy hónappal vált az ingatlan építőjévé, ez alatt az egy hónap alatt azonban már építkezés nem történt, ezért a felperes igénye alaptalan. Azt nem vitatta, hogy ezt az ingatlant édesanyjának ajándékozta, azonban arra hivatkozott, hogy az édesanyja és az édesapja a házasságkötés előtt és azt követően is támogatták az építkezéseket, és éppen az építkezések támogatására tekintettel kapták meg a szülei a ... szám alatti lakást, amelyért cserébe - miután azt később a ... Kft.-nek értékesítették - az édesanyjának adta a ... utca ... helyrajzi számú ingatlant.

[21] A ... alatti ingatlan értékesítéséből befolyt vételár elszámolása keretében arra hivatkozott, hogy a befolyó vételár 50%-át felélték. Előadta továbbá, hogy a telek a különvagyonra volt, a házassági életközösség kezdetekor pedig a felülépítmény már 80%-os készültségi fokban állt, így csak a fennmaradó 20% közös vagyon, amelynek felével elszámol a felperes felé.

[22] A ... utcai ingatlan tekintetében előadta, hogy azt jelenleg is építési tilalom terheli, a forgalmi értéke nem növekedett a szakértő által meghatározott mértékben, annak értéke továbbra is a vételkori 1.333.000 forint, amelynek $\frac{1}{2}$ részével hajlandó elszámolni.

- [23] A ... Kft.-vel kapcsolatos felperesi igény elutasítását kérte. Arra hivatkozott, hogy a ... Kft.-nek a 2013. évi mérleg szerint 67.000.000 forint vesztesége volt, annak ellenére, hogy az általa bevitt követelés révén a törzstőke emelése megtörtént. Hivatkozása szerint a felperes állításával ellentétben a cég vagyonából nem lehet kiemelni bizonyos ingatlanokat, az üzletrész értékét a cégvagyon valamennyi elemét tekintve kell meghatározni, amely könyvszakértői feladat. Előadta, hogy a ... Kft.-t részben azért alapították, hogy az ingatlanok építését befejezzék, illetőleg, hogy az ingatlanok értékesítéséből befolyt vételárat ne vigyék el a ... Kft. hitelezői.
- [24] Az I. rendű alperes arra is hivatkozott, hogy a ... számú ingatlan eladási árából a felperes 8.500.000 forintot magával vitt, és az életközösség megszakadása után rövid idővel megvásárolta az ügyvezetése alatt álló ... Kft. nevére a ..., ... számú lakást, azt felújította, oda beköltözött, továbbá értékes ... személygépkocsit is vásárolt a cég nevére.
- [25] Az I. rendű alperes beszámítási kifogást is előterjesztett, mivel a felperes 2009-ben, amikor már nem volt a ... Kft. tagja, de még rendelkezési joggal bírt a cég bankszámlája fölött, összesen 12.000.000 forintot vett ki a cég számlájáról, amellyel nem számolt el.
- [26] Elismerte, hogy 2007. március 14-én a ... Banknál lévő számlájára a felperes befizetett 4.000.000 forintot, azt azonban vitatta, hogy az összeg kifejezetten a bankhitel törlesztésére fordítódott, ilyen egyösszegű előtörlesztés ugyanis nem volt. Előadta, hogy a bankszámla nem kizárólag a hitel törlesztését szolgálta, azon egyéb pénzforgalmat is bonyolítottak, ezt az összeget pedig felélték.
- [27] A II-III. rendű alperesek a kereset elutasítását kérték. Arra hivatkoztak, hogy az ajándékozás kapcsán nem voltak rosszhiszeműek.
- [28] Az elsőfokú bíróság ítéletével az I. rendű alperest a felperes részére 13.440.176 forint megfizetésére kötelezte házassági vagyonközösség megszüntetése címén; ezt meghaladóan a keresetet és az I. rendű alperes beszámítási kifogását elutasította. Rendelkezése szerint a felperes és az I. rendű alperes a felmerült perköltségét maga viseli. A felperest együttesen a II-III. rendű alperesek részére 100.000 forint perköltség megfizetésére kötelezte.
- [29] Az elsőfokú bíróság határozata jogi indokolásában megállapította, hogy a felperes és az I. rendű alperes házassági életközössége 2005. június 24-től 2013. év végéig állt fenn.
- [30] A ... utca ... és ... helyrajzi számú ingatlanok vásárlásával összefüggésben az elsőfokú bíróság, miután sem a felperes, sem az I. rendű alperes előadását nem fogadta el a telekingatlan különvagyonból történő megvásárlása tekintetében, arra a következtetésre jutott, hogy a telek vételárának kifizetésére a házassági életközösség ideje alatt a házassági vagyonközösség terhére, közös pénzeszközből került sor. Ezért - függetlenül attól, hogy az ingatlan-nyilvántartási bejegyzés szerint az ingatlan az I. rendű alperes tulajdonát képezi - megállapította, hogy az ingatlanon - az életközösség megszakadásának időpontjára tekintettel alkalmazott, a családról és a gyámságról szóló 1952. évi IV. törvény (Csjt.) 27. § (1) bekezdése alapján - a felperes és az I. rendű alperes $\frac{1}{2}$ - $\frac{1}{2}$ arányban szerzett tulajdonjogot. Az elsőfokú bíróság a perben beszerzett szakértői vélemények alapján a telekösszevonás és telekmegosztást követően kialakult ... helyrajzi számú ingatlan értékét 4.000.000 forintban, az ... helyrajzi számú ingatlan értékét 3.800.000 forintban, az ... helyrajzi számú ingatlan értékét 5.400.000 forintban állapította meg, így az I. rendű alperes az összesen 13.200.000 forint fele részének, 6.600.000 forint megtérítésére köteles a felperes részére.
- [31] A ... utca ... helyrajzi számú ingatlan tekintetében a felperes és az I. rendű alperes egyező előadást tett az ingatlan életközösség megszakadásakor 80%-os készülségi fokát illetően, azonban mindketten azt állították, hogy a telek a különvagyonuk. Az elsőfokú bíróság - elfogadva az I. rendű alperes ellenkérelmében foglaltakat - megállapította, hogy a felépítményen a ... Kft. mint építtető - a ráépítés befejezésekor hatályos, a Polgári Törvénykönyvről szóló 1959. évi IV. törvény (régi Ptk.)

137. § (3) bekezdése alapján - ráépítés címén tulajdonjogot szerzett, majd az épület tulajdonjogát - az építtető személyében bekövetkezett jogutódlás folytán - az I. rendű alperes szerezte meg; ezáltal a felépítmény, az akkori - szakvélemény szerinti - 80 %-os készültségi fokán a házastársi közös vagyon körébe került, míg a telek - a Csjt. 27. § (1) bekezdése értelmében - ugyancsak $\frac{1}{2}$ arányban az I. rendű alperes, míg $\frac{1}{2}$ arányban a felperes - ingatlan-nyilvántartáson kívüli - tulajdona. Az ingatlan teljes forgalmi értékét a szakértői vélemény alapján az elsőfokú bíróság 38.300.000 forintban állapította meg, amelyből 3.800.000 forint a telek, 34.500.000 forint a felépítmény értéke. Ennek megfelelően az I. rendű alperest a felépítmény 80%-a, 27.600.000 forint fele részének, illetőleg a telek értéke fele részének, összesen 15.700.000 forint megtérítésére köteles az I. rendű alperes a felperes részére.

- [32] A ... utcai ingatlan kapcsán az elsőfokú bíróság - figyelemmel arra, hogy annak vételére az életközösség fennállása alatt került sor - ugyancsak arra a következtetésre jutott, hogy azon a felperes - a Csjt. 27. § (1) bekezdése alapján - $\frac{1}{2}$ arányban ingatlan-nyilvántartáson kívüli tulajdonjogot szerzett. Az ingatlan értékét a szakértői véleményben foglaltak alapján 8.700.000 forintban állapította meg, így az I. rendű alperes ennek fele része (4.350.000 forint) megtérítésére köteles a felperes részére.
- [33] Az elsőfokú bíróság a ... Kft. életközösség megszakadásakor értékét a könyvszakértői vélemény alapján 22.775.000 forintban állapította meg; a felperes - a Csjt. 30. § (2) bekezdése alapján - az üzletrész forgalmi értéke fele részének (11.387.500 forint) megtérítésével tartozik az I. rendű alperes felé.
- [34] A ... Kft.-t érintő kereseti kérelemmel összefüggésben az elsőfokú bíróság kiemelte, hogy a cég vagyonát összességében kell értékelni, amely vagyonösszességbe a cég tartozása is beletartozik, és az így meghatározott üzletrész életközösség megszakadása időpontjában fennálló tényleges forgalmi értékével lenne köteles az I. rendű alperes a felperes felé helytállni. Az e kereseti kérelemmel kapcsolatos bizonyítási teherre, továbbá arra, hogy annak elbírálása könyvszakértői bizonyítást igényel, az elsőfokú bíróság figyelmeztette a felperest, azonban a jogkövetkezményekről történő tájékoztatás ellenére a felperes könyvszakértő kirendelését nem indítványozta. Az elsőfokú bíróság ezért megállapította, hogy a ... Kft.-vel kapcsolatos kereseti kérelem - bizonyítottság hiányában - alaptalan, így azt elutasította.
- [35] A ... szám alatti ingatlannal kapcsolatban az elsőfokú bíróság megállapította, hogy azt a felperes az életközösség megszakadása előtt adta el, így a házastársi közös vagyonba tartozó ingatlan értékesítéséért kapott 10.000.000 forint fele részét, 5.000.000 forintot a felperes köteles megtéríteni az I. rendű alperesnek. Az ingatlan felújítására a szakértő által megállapított összeg helyett az elsőfokú bíróság a felújítást ténylegesen végző I. rendű alperes kimutatását fogadta el, és az elszámolás körében 1.322.324 forintot vett figyelembe.
- [36] A ... utcai telekingatlan vonatkozásában az elsőfokú bíróság megállapította, hogy azt az I. rendű alperes nem vitásan az életközösség megkezdése előtt vásárolta, ezért a telek a Csjt. 28. § (1) bekezdés a) pontja értelmében az I. rendű alperes különvagyonra. Annak bizonyítása, hogy a telken lévő felépítmény életközösség kezdetekori készültségi állapota 80%-os volt, az I. rendű alperest terhelte, e bizonyítási kötelezettségének azonban nem tett eleget. Bizonyítottság hiányában az elsőfokú bíróság úgy tekintette, hogy a felépítmény a Csjt. 27. § (1) bekezdése alapján a házastársi közös vagyon részét képezi, így azon a felperesnek 45/100 arányban ingatlan-nyilvántartáson kívüli tulajdonjoga keletkezett, míg az ingatlan - figyelemmel a telek különvagyon jellegére - 55/100 arányban illeti az I. rendű alperest. Az elsőfokú bíróság elfogadta, hogy az ingatlan értékesítéséből

befolyt 22.500.000 forint egy részét, 10.200.000 forintot, az életközösség alatt felélték: 2013 júniusában szicíliai nyaraláson vettek részt, novemberre befizettek egy törökországi nyaralást, kifizették a repülőjegy árát, bankkártyás fizetés mellett készpénzforgalmat is bonyolítottak, és a felperes súlyos betegsége miatt szükségessé vált plasztikai műtetre is költöttek. Az I. rendű alperes által is elismert 10.000.000 forintba tekintettel az elsőfokú bíróság megállapította, hogy az I. rendű alperes a felperes 45/100 tulajdoni résznél megfelelően 4.500.000 forint megtérítésére köteles. Azt az elsőfokú bíróság nem találta bizonyítottnak, hogy a felperes a lakás vételárából 8.500.000 forintot elvitt volna; a felperes ugyanis igazolta, hogy az általa eladott ingatlanok értéke fedezte a ... Kft. nevére vásárolt ...-i ingatlan vételárát, a felújítást, valamint a gépkocsi vásárlását.

- [37] A ... Banktól felvett hitel törlesztésére fordított 4.000.000 forint különvagyon megtérítésére irányuló keresetet az elsőfokú bíróság azért utasította el, mert a felperes nem tudta bizonyítani, hogy ennek az összegnek pontosan milyen része került annak a hitelnek a törlesztésére felhasználásra, amely tartozásban egyébként a felperes is adóstárs volt.
- [38] Az I. rendű alperes beszámítási igényével kapcsolatban az elsőfokú bíróság arra utalt, hogy az I. rendű alperes nem bizonyította, hogy a felperes által sem vitatottan a ... Kft. számlájáról kivett 12.900.000 forint egyrészt a közös vagyonaiba került, másrészt az életközösség megszakadásakor megvult. Ebből következően az I. rendű alperes beszámítási kifogása alaptalan.
- [39] Az adásvételi szerződések - fedezetelvonás miatti - hatálytalanságával összefüggésben az elsőfokú bíróság kifejtette: az I. rendű alperes - az építkezésekben nyújtott, felperes által sem vitatott támogatásokért cserébe - ajándékozta a szüleinek a ... utcai ingatlant. Az elsőfokú bíróság tekintettel arra, hogy a szerződéseket nem elnevezésük, hanem tartalmuk alapján kell megítélni, arra a következtetésre jutott, hogy a ... utcai ingatlan tekintetében nem ajándékozás, hanem visszatérő vagyónátruházás történt. Elfogadta továbbá azt az I. rendű alperesi érvelést is, hogy a ... utcai ingatlan eladása folytán adta édesanyjának a ... utcai ... helyrajzi számú, illetőleg édesapjának a ... utcai ingatlant. Ebből következően a fedezetelvonás konjunktív törvényi feltételei nem valósultak meg: az I. rendű alperes nem a saját vagyonaiba tartozó dolgot ruházott át, míg a II-III. rendű alperesek nem ingyenes jogszerzők, ezért a felperes e keresetét mint alaptalant elutasította.
- [40] Az elsőfokú bíróság utalt arra, hogy miután az előzőekben írtak szerint [34] nem került bizonyításra, hogy az I. rendű alperesnek a ... Kft.-ben fennálló üzletrésze milyen tényleges forgalmi értéket képviselt az életközösség megszakadása időpontjában, nem állapítható meg, hogy volt-e olyan pozitív érték, amelynek megtérítésére az I. rendű alperes köteles lenne, így az sem állapítható meg, hogy az üzletrész értékében megtestesülő felperesi igény kielégítési alapját az I. rendű alperes az ajándékozással elvonta volna.
- [41] Mindezek alapján az elsőfokú bíróság megállapította, hogy a felperes az I. rendű alperesnek [a ... Kft. üzletrésze címén 11.387.500 forint, a ... utcai ingatlan árából 5.000.000 forint, a felújításából 1.322.324 forint] 17.709.824 forint megtérítésével, míg az I. rendű alperes a felperesnek [a ... utcai három telekingatlan tekintetében 6.600.000 forint, a ... utca ... helyrajzi számú ingatlan vonatkozásában 15.700.000 forint, a ... utcai ingatlan tekintetében 4.350.000 forint, a ... utcai ingatlan tekintetében 4.500.000 forint] 31.150.000 forint megtérítésével tartozik. Az igények elszámolásával az I. rendű alperest a felperest részére 13.440.176 forint megfizetésére kötelezte.
- [42] A közel azonos mértékű pernyertesség-pervesztesség arányára tekintettel a polgári perrendtartásról szóló 1952. évi III. törvény (rég. Pp.) 81. § (1) bekezdése alapján határozott akként az elsőfokú bíróság, hogy a felperes és az I. rendű alperes a per költségeiket maguk viselik, míg a felperes a II-

III. rendű alperesek részére - tekintettel arra, hogy velük szemben teljes egészében pervesztes lett - a régi Pp. 78. § (1) bekezdése alapján köteles a perköltségüket megfizetni.

- [43] Az elsőfokú bíróság ítélete ellen a felperes terjesztett elő fellebbezést, és az ítélet részbeni megváltoztatásával annak megállapítását kérte, hogy a ... utca ... helyrajzi számú ingatlan vételárát a különvagyonából fedezték, erre tekintettel az I. rendű alperes megtérítési kötelezettségének mértékét 13.200.000 forintra kérte felemelni. Továbbra is kérte annak megállapítását, hogy az I-II. rendű alperesek által az ingatlanra létrejött ajándékozási szerződés vele szemben hatálytalan, és a II. rendű alperest annak tűrésére kérte kötelezni, hogy a megszerzett vagyontárgyból tűrje e követelése kielégítését. Kérte annak megállapítását is, hogy az I-II. rendű alperesek között a ... Kft. tulajdonában volt 45.000.000 forint értékű üzletrésze megkötött ajándékozási szerződés vele szemben hatálytalan, és a házastársi közös vagyon megosztása keretében az I. rendű alperest a ... Kft.-ben tulajdonolt üzletrésze elidegenítéséből eredően elsődlegesen 22.500.000 forint, másodlagosan 17.176.596 forint kártérítés megfizetésére kérte kötelezni. Ebben a tekintetben is kérte a II. rendű alperest annak tűrésére kötelezni, hogy az I. rendű alperestől megszerzett vagyontárgyból - ... számú ingatlan - e követelését kielégítse. Kérte továbbá a ... számú ingatlan eladási ára megosztása tekintetében az alperes marasztalásának összegét 10.000.000 forintra és annak 2013. december 31-től számított késedelmi kamatára felemelni. A ... utcai lakás értéknövelő beruházásai kapcsán az I. rendű alperes felé elszámolandó fizetési kötelezettségét 661.162 forintra kérte leszállítani. Minderre tekintettel az I. rendű alperes megtérítési kötelezettségének mértékét összesen 46.801.338 forintra kérte felemelni.
- [44] Állítása szerint okirattal és tanúvallomással igazolta, hogy a ... utcai ingatlan vételárának megfizetéséhez az adásvétel napján kizárólag ő rendelkezett pénzügyi fedezettel, különvagyoni pénzeszközzel.
- [45] A ... Kft.-vel kapcsolatos igényével összefüggésben hangsúlyozta: nem terjesztett elő keresetet az I. rendű alperes ... Kft.-ben lévő üzletrésze értékének elszámolásával kapcsolatban, így vitatta és megalapozatlannak tartotta az elsőfokú bíróság ítéletének indokolását. Álláspontja szerint ugyanis nem az I. rendű alperes üzletrésze képezi a közöttük elszámolandó vagyontárgyat, hiszen azt az I. rendű alperes azon a napon, amikor megszerezte, a házastársi közös vagyonból jogellenesen ki is vonta. Nyilvánvalónak tartotta, hogy amennyiben az I. rendű alperes nem ajándékozta el a hozzájárulása nélkül az üzletrészt, úgy az I. rendű alperes szerzett volna tulajdonjogot a ... szám alatti ingatlanon, amely így nem vitatottan a közös vagyon körébe tartozik. Ezt a vagyonelemet a kirendelt szakértő 34.353.192 forintra értékelte, amelyhez a II. rendű alperes jutott hozzá, ez a felperes érdekeivel ellentétes, és a tudta nélküli üzletrészajándékozás volt. Sértelmezte, hogy az elsőfokú bíróság nem hívta fel ítélete indokolásában a Csjt. 30. § (1) bekezdését, miszerint a vagyontársak fennállása alatt, továbbá a házastársi életközösség megszűnésétől a közös vagyon megosztásáig terjedő időben csak a házastársak közös egyetértésével lehet a vagyontársakhoz tartozó tárgyakat elidegeníteni vagy általában olyan vagyoni jogi rendelkezést tenni, ami nem a házastársak különvagyonára vonatkozik. További hivatkozása szerint a Csjt. 31. § (5) bekezdése alapján alkalmazott régi Ptk. 484-487. §-aiban szabályozott megbízás nélküli ügyvitel szabályai szerint kell eljárni, amelynek a házastársak belső jogviszonyában történő alkalmazása azt jelenti, hogy az ügyletkötő házastársat a másik házastárssal szemben kártérítési kötelezettség terheli, és mentesüléséhez nem elegendő annak bizonyítása, hogy a közös vagyont érintő rendelkezés megtételekor úgy járt el, ahogy az az adott helyzetben általában elvárható, hanem azt kell bizonyítani, hogy eljárása helyénvaló volt, tehát a másik fél érdekeinek és feltehető akaratának is megfelelt.
- [46] Hangsúlyozta, hogy a ... számú ingatlan eladási ára tekintetében az elsőfokú bíróság megalapozatlanul fogadta el az I. rendű alperes előadását az eladási ár felhasználása tekintetében, az I. rendű alperes a folyamatosan változó nyilatkozatait semmivel nem igazolta.

- [47] Kifogásolta, hogy az elsőfokú bíróság a ... utcai lakás értéknövelő beruházásaival összefüggésben annak ellenére kötelezte a felújítási költség teljes összegének a megfizetésére, hogy azt az életközösség fennállása alatt házastársi közös vagyonból fedezték, a felújítás költségére az I. rendű alperes különvagyoni igényt elő sem terjesztett.
- [48] További hivatkozása szerint az elsőfokú bíróság jogszabályba ütközően és iratellenesen állapította meg az ajándékozási szerződések visszterhes jellegét, nem értékelte azt a körülményt, hogy az I. rendű alperes az életközösség általa is érzékelhetően küszöbön álló megszűnése előtt egy hónappal ajándékozott el minden olyan vagyonelemet a szüleinek, amellyel kapcsolatosan a felperesnek igénye lehetett, így a fedezetelvonás megvalósult.
- [49] Az I. rendű alperes fellebbezési ellenkérelme arra irányult, hogy a Fővárosi Ítéltábla a felperes fellebbezésében foglaltaknak ne adjon helyt, és hagyja helyben az érdemben helyes és megalapozott elsőfokú ítéletet. Hangsúlyozta: tény, hogy a ... utcai telekingatlan tekintetében a felperes tulajdonjoga fele részben sem lett bejegyezve és haszonélvezeti jog sem került a nevére. Kizárólag az I. rendű alperest jegyezték be tulajdonosként, bizonyította, hogy a telek megvásárlásához szükséges összeg a rendelkezésére állt, továbbá igazolta a pénzüsszeg eladóhoz történő eljutását is. Ennek ellenére tudomásul vette, hogy a fennálló törvényi vélelem miatt közös szerzésnek minősül az ingatlan vétele.
- [50] A ... Kft.-vel kapcsolatban továbbra is azt állította, hogy egy cég értékének megállapítása könyvszakértői feladat, nem lehet a cégből „kimazsolázni” az épülőfélben lévő ingatlanokat, és főként nem lehet a 2018-as felszámoláskori ingatlan jelenlegi árát figyelembe venni. Utalt arra is, hogy az üzletész életközösség megszakadáskori értékét kell figyelembe venni és nem a törzsbetét nagyságát. Kiemelte, hogy a bizonyítási teherre vonatkozó kioktatás ellenére a felperes nem élt azzal a lehetőséggel, hogy igazságügyi könyvszakértő kirendelését kérje.
- [51] Az elsőfokú bíróság megállapításával szemben a ... utcai ingatlan felperes által elismert felújítási költségeit vitatta, és a szakértő által meghatározott 3.676.841 forint értékű felújítási költséget tekintette irányadónak.
- [52] A ... szám alatti ingatlan vonatkozásában elismerte, hogy annak házastársi közös vagyonba való tartozásának törvényi vétele miatt elszámolással tartozik a felperes felé. Az ingatlan mintegy 80%-os készütségben volt az életközösség kezdetén, így a fennmaradó 20% értékével elszámol, de a benyújtott banki kivonatokon is látszik, hogy a felvett pénzek mintegy felét közösen felélték, így az ingatlanért kapott összeg 10%-ával köteles a felperes felé elszámolni.
- [53] A Fővárosi Ítéltábla a fellebbezést a régi Pp. 256/A. § (1) bekezdés f) pontja értelmében tárgyaláson kívül bírálta el.
- [54] A felperes fellebbezése kisebb részben megalapozott.
- [55] A Fővárosi Ítéltábla az elsőfokú bíróság ítéletét a fellebbezési kérelem és ellenkérelem korlátai között bírálta felül [rég Pp. 253. § (3) bekezdés], és megállapította, hogy az elsőfokú bíróság kellő részletességgel lefolytatott bizonyítási eljárás alapján, a feltárt peradatok okszerű és helyes mérlegelésével, helytállóan állapította meg a tényállást, azt ítékezésének alapjául a Fővárosi Ítéltábla elfogadta. Nagyobb részben egyetértett a megfelelően alkalmazott jogszabályokra alapított jogi következtetéseivel is. A fellebbezésben foglaltakra tekintettel a következőket emeli ki.
- [56] A Fővárosi Ítéltábla a felperes fellebbezésével elsőként érintett ... utca ... és ... helyrajzi számú ingatlanok vásárlásával összefüggésben mindenben egyetértett az elsőfokú bíróság által kifejtettekkel, azt megismételni nem kívánja. Az elsőfokú bíróság a perben feltárt adatok okszerű, helyes mérlegelésével jutott arra a következtetésre, hogy a telek vételárának kifizetésére a házassági

életközösség ideje alatt, a házassági vagyontársaság terhére, közös pénzeszközből került sor, és ezért nem tévedett, amikor - függetlenül attól, hogy az ingatlan-nyilvántartási bejegyzés szerint az ingatlan az I. rendű alperes tulajdonát képezi - azt állapította meg, hogy az ingatlanon a Csjt. 27. § (1) bekezdése alapján a felperes és az I. rendű alperes 1/2-1/2 arányban szerzett tulajdonjogot, és ebben a keretben az I. rendű alperes az ingatlan 13.200.000 forint forgalmi értékének felével 6.600.000 forinttal tartozik elszámolni a felperes felé. A felperes fellebbezése olyan körülményt, amely a mérlegelés szempontjait módosította volna, és ennek következményeként az elsőfokú bíróság döntésének megváltoztatására adott volna alapot, nem jelölt meg, tekintetbe véve azt az általános elvet is, miszerint a házassági vagyontársaság megszűntetése során a vagyontársaság alatt szerzett vagyontárgyakkal a közös vagyoni jellegét kell vélelmezni, amely vélelem megdöntése csak kétséget kizáró bizonyítékok alapján lehetséges. A felperes fellebbezési hivatkozásával szemben az ingatlanra vonatkozó adásvételi szerződés alapján történt ingatlan-nyilvántartási bejegyzéssel és a meghallgatott tanúk vallomásaival szemben sem a felperes által hivatkozott, a ... utcai ingatlan vételárának a vevő általi felvételét igazoló készpénz felvételi bizonylat, sem az eladási árból a ... Bankba befizetett 4.000.000 forint, sem a ... utcai ingatlan adásvételét előkészítő ügyvéd részére az adásvételi szerződés megkötését megelőző napon küldött email - amelyben egyebekben az akkor még össze nem vont telkek vevőjeként mind a felperes, mind az I. rendű alperes feltüntetésre került - nem alkalmas annak igazolására, hogy a ... utcai ingatlan vételárát a felperes egyenlítette ki a különvagyonából, így arra sem, hogy az ingatlan a Csjt. 28. § (1) bekezdés d) pontja alapján a felperes különvagyonába tartozna.

- [57] A ... Kft.-t érintő kereseti kérelmet elutasító elsőfokú ítéleti rendelkezéssel összefüggésben a Fővárosi Ítéltábla mindenekelőtt arra utal, hogy az irányadó ítélkezési gyakorlat alapján a Csjt. 30. § (1) bekezdése szerinti egyetértés elmaradása érvénytelenséget nem eredményez. Az egyetértés hiánya a házastársal szemben az ügylet hatálytalanságát eredményezi, amelynek jogkövetkezményei eltérőek a házastársak egymás közötti belső, családjogi, és a harmadik személyekkel fennálló külső jogviszonyban. A belső jogviszonyban az egyetértés hiányának jogkövetkezményeit a Csjt. 31. § (5) bekezdése alapján alkalmazott régi Ptk. 484-487. §-ában szabályozott megbízás nélküli ügyvitel szabályai szerint kell megítélni, az ügyletkötő házastársat kártérítési kötelezettség terheli a másik házastársal szemben, míg a házastársak és a harmadik személyek közötti külső jogviszonyban a fedezetelvonó szerződés szabályait lehet alkalmazni (BH1991. 349., BH2016. 280.). Ehhez mérten a felperes helytállóan terjesztett elő kártérítési keresetet az ügyletkötő házastársával, az I. rendű alperessel szemben, ugyanis azt a felperes sem vitatta, hogy a szóban forgó ingatlanok - a ... szám alatti A, B és C jelű lakások - 45.000.000 forint vételárára vonatkozó követelését az I. rendű alperes a felperes hozzájárulásával vitte be apportként a ... Kft.-be, azonban az I. rendű alperes ... Kft.-ben meglévő üzletrésze ajándékozás útján történő átruházására 2013. november 13-án, a házastársi életközösség fennállása alatt a felperes hozzájárulása nélkül került sor. A felperes fellebbezési állításával szemben ugyanakkor az egyetértését megkívánó jogügylet, az ajándékozás tárgyának, a vagyontársasághoz tartozó vagyontárgynak nem az előzőekben körülírt lakások, hanem a felperest megillető üzletrész - ami a korlátolt felelősségű társaság bejegyzését követően a tagok jogait és a társaság vagyonából őket megillető hányadot testesíti meg - minősült. Az üzletrész vagyoni értéket képvisel, lényegét az adja, hogy egységbe foglalja a társasági tagsági jogviszony tartalmát adó jogosultságokat és kötelezettségeket, mely lehetővé teszi azt, hogy a társaság bármely létszakához kapcsolódó korlátolt felelősségű társaságbeli részesedés a házastársi közös vagyon tárgyává váljék. Az elsőfokú bíróság ezért mindenben helytállóan járt el, amikor a 2019. november 4. napján megtartott tárgyaláson [136. sorszámú jegyzőkönyv] tájékoztatta a felperest, hogy annak bizonyítása, hogy az I. rendű alperes által 2013. november 13-án elajándékozott üzletrész a felperes által állított 45.000.000 forintos forgalmi értéket képviseli, a felperes érdekkörébe tartozik, ugyanis az I. rendű alperes kártérítési

felelőssége a vagyontársasághoz tartozó tárgy - az adott esetben üzletrész - elidegenítéskori forgalmi értékéhez kötődik. A felperes a tájékoztatást tudomásul vette, azonban változatlanul fenntartotta azt - az előzők szerint hibás - álláspontját, miszerint az üzletrész értéke megegyezik a kft.-be apportként bevitt, az ingatlanok vételárával, azaz a 45.000.000 forintos követelés értékével. A felperes az üzletrész átruházáskori forgalmi értékét mint szakkérdést nem kívánta szakértői véleménnyel bizonyítani, ennek következményeként e keresete elutasítását a bizonyítatlanság következtében a régi Pp. 164. § (1) bekezdése alapján tűrni tartozik.

[58] A felek között nem volt vitatott, hogy az I. rendű alperes tulajdonként nyilvántartott ... alatti ingatlan értékesítéséből befolyt 22.500.000 forint vételár kiegyenlítésére a vevő által 2013 augusztusában, illetőleg októberében több részletben került sor. Ahogy az elsőfokú bíróságnak azt a megállapítását sem támadta a fellebbezés, hogy az ingatlan a felperes 45/100, illetőleg az I. rendű alperes 55/100 arányú ingatlan-nyilvántartáson kívüli tulajdonában áll. Az elsőfokú bíróság azonban megalapozatlanul fogadta el valóságnak az I. rendű alperes tényállítását, miszerint a vételár 10.000.000 forintot meghaladó részét a házassági életközösség megszűnéséig, 2013. végéig közösen felélték. Az I. rendű alperes ugyanis ezt az állítását a saját előadásán túl nem igazolta a régi Pp. 164. § (1) bekezdésében előírt módon. Nem adott magyarázatot arra, hogy a 2013 márciusában lefoglalt 2013 júniusi szicíliai nyaralás közelebből meg nem jelölt ellenértékét miként egyenlítette ki a hónapokkal később befolyt vételárból, ahogyan azt sem jelölte meg konkrétan, hogy a 2013 novemberére tervezett, utóbb megghiúsult utazás lemondása ténylegesen milyen költséggel járt. A felperes által is elismert 600.000 forint értékű plasztikai beavatkozáson túl ezért az elsőfokú bíróság nem fogadhatta volna el az I. rendű alperesnek a vételár jelentős részének a közös felélésére vonatkozó előadását. Nem lehet figyelmen kívül hagyni, hogy az I. rendű alperes a fellebbezési ellenkérelmében foglaltakkal ellentétben - az életközösség megszűnését és a vételár megfizetését követően - 2015. április 29-én kelt, a jogi képviselője által a felpereshez intézett levélben hajlandóságát fejezte ki a vételár fele részének, 11.250.000 forintnak az elszámolása vonatkozásában. Minderre tekintettel a Fővárosi Ítéltábla az I. rendű alperes terhére ennek az ingatlannak a vételárával összefüggésben meghatározott 4.500.000 forintot a plasztikai sebészeti beavatkozás árával csökkentett vételár 45%-ára $[(22.500.000 - 600.000) \times 0,45]$, azaz 9.855.000 forintra emelte fel.

[59] Az I. rendű alperes fellebbezés hiányában nem kifogásolhatja, hogy az elsőfokú bíróság a ... utcai ingatlan felújítási költsége tekintetében a szakértő által megállapított összeg helyett a felújítást ténylegesen végző, I. rendű alperes kimutatása szerinti 1.322.324 forintot vette figyelembe az elszámolás körében. A felperes ezzel szemben alappal hivatkozott a fellebbezésében arra, hogy az elsőfokú bíróság annak ellenére kötelezte a teljes felújítási költség elszámolására, hogy a felújítás költségét az I. rendű alperes által sem vitatottan a házassági életközösségük alatt a házastársi közös vagyontól fedezték, így a felperes kizárólag a felújítási költség fele részének viselésére kötelezhető. A Fővárosi Ítéltábla ezért ebben a tekintetben a felperes marasztalásának összegét 661.162 forintra leszállította.

[60] A felek ugyan nem kifogásolták, de a Fővárosi Ítéltábla észlelte, hogy az elsőfokú bíróság megsértette az eljárási szabályokat azzal, hogy az I. rendű alperes beszámítási igényének az elutasításáról rendelkezett. A régi Pp. 139. § (1) bekezdése értelmében ugyanis a beszámítási kifogás az ellenkérelem része, ezért arra vonatkozóan nincs helye önálló ítéleti rendelkezésnek. A beszámítási kifogás megalapozottsága - a beszámítás erejéig - a kereset elutasítását vonja maga után, míg alaptalansága esetén a bíróság helyt ad a keresetnek. Az így megvalósult eljárási szabálysértés orvoslására került azzal, hogy a Fővárosi Ítéltábla mellőzte a beszámítási igény elutasítására vonatkozó ítéleti rendelkezést.

- [61] A Fővárosi Ítéltábla az előzőekben kifejtettek szerint az elsőfokú bíróság ítéletét a régi Pp. 253. § (2) bekezdése alapján a rendelkező részben foglaltak szerint részben megváltoztatta, az I. rendű alperes marasztalásának összegét 13.440.176 forintról mindösszesen 19.456.338 forintra emelte fel (13.440.176+5.355.000+661.162), míg ezt meghaladóan - helyes indokaira utalással - helybenhagyta.
- [62] A felperes fellebbezése kisebb - 18%-ban - részben vezetett eredményre, ezért a másodfokú eljárásban is irányadó régi Pp. 81. § (1) bekezdése szerint köteles az I. rendű alperes részére a jogi képviselte ellátásáért a 32/2003. (VIII. 22.) IM rendelet 3. § (2), (5) és (6) bekezdései szerint - a 4/A. § értelmében áfa figyelembevételével - megállapított ügyvédi munkadíjból álló fellebbezési eljárási költség megfizetésére.
- [63] A felperes és az I. rendű alperes a másodfokú eljárásban kialakult pernyertesség-pervesztesség arányában (18%-82%) kötelesek a felperes illetékfeljegyzési joga alapján feljegyzett fellebbezési eljárási illetéket - a 6/1986. (VI. 26.) IM rendelet 13. § (2) bekezdése, valamint a 15. § (1) és (3) bekezdése szerint - az állam javára megfizetni.

Budapest, 2021. január 22.

. Sághy Mária s.k.
a tanács elnöke

Dr. Kincses Attila s.k.
előadó bírő

Dr. Csordás Csilla s.k.
bíró